जिता दिषो क्यप्रतिमा न नो मृत्युकृतं भयं। नारायणाश्च रुद्रश्च शक्रश्चापि यमस्तथा ॥ ४०॥ ग्रम्माकं प्रमुखे स्थातुं सर्वे बिभ्यति सर्वदा। विन्नोदेषिश्च नास्त्यत्र कार्णां त्रिद्रशेश्वराः ॥ ४१॥ द्वानामव दोषेणा विन्नोः प्रचलितं मनः। तस्माद्यीव सिक्ताः सर्वसैन्यसमावृताः ॥ ४२॥ द्वानव जिघांसामो येभ्यो दोषः समुत्थितः। इति ते राम संमन्त्य सर्वोद्योगेन राज्ञसाः ॥ ४३॥ युद्धाय निर्ययुः क्रुद्धा मक्षाकाया मक्षाबलाः। स्यन्दनैर्वार्णौश्चेव क्षेश्च किर्मिनिभैः ॥ ४४॥ वरगोभिर्घोष्ट्रश्च शिश्रमारैभुजङ्गमैः। मकरैः कच्छपैमीनैविंक्ङ्गिर्गरुरोपमैः॥४५॥ सिंकैर्व्याघिर्वराकैश्व सृमरेश्वमरेरपि। त्यका लङ्कां ततः सर्वे राचसा बलगर्विताः ॥ ४६॥ प्रयाता देवलोकाय निस्त्रिंशा देवशत्रवः। लङ्गाविपर्ययं दृष्ट्वा यानि लङ्गालयान्यथ ॥ ४७॥ रचामव मार्गेण दैवतान्यपचक्रम्ः। र्योत्तमैरुक्यमानाः शतशोऽय सक्स्रशः ॥ ४८॥ प्रयाता राचमास्तूर्णं देवलोकं प्रयत्नतः। भौमाश्चवात्तरीनाश्च कालाज्ञप्ता भयावकाः ॥ ४१॥